

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	V/2182-0/2017
Érkezett:	2017 DEC 05. h
Pályázat:	1
Melléklet:	4 db du

DR. PERGER ÁGNES
ÜGYVÉD

1093 Budapest Lónyay u. 19.; ☎ (+36-1) 266-7963; (+36) 30 468-1949; ☎ (+36-1) 317-4212
e-mail: agnes.perger@pui.hu; www.pui.hu

az Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest

Donáti utca 35-45.

a Veszprémi Járásbíróság útján

8200 Veszprém

Bajcsy-Zsilinszky u. 11.

VESZPRÉMI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Postán, személyesen, fax, kézbesítő	
Érkezett:	2017 NOV 27. 3
Pályázat: db
Az ügyirat száma:	

25. Sz. 2714/17.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Veszprémi Járásbíróság 25.Szk.2714/2017/2. számú végzése alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § alapján semmisítse meg azt.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

..... a Veszprémi Rendőrkapitányság szabálysértési hatóságként 19801/515-1/2017. szabs. számú határozatában a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt 20.000,- Ft pénzbírsággal sújtotta.

Mivel a meghallgatását kérte, a meghallgatást követően a szabálysértési hatóság a határozatát visszavonta, majd ismételten megállapította Megbízom

szabálysértési felelősségét. [REDACTED] a Veszprémi Rendőrkapitányság szabálysértési hatóságként a 19801/515-8/2017. szabs. számú határozatában a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt 20.000,- Ft pénzbírsággal sújtotta.

A Veszprémi Járásbíróság 2017. szeptember 20-án a szabálysértési határozatot hatályban tartotta.

A Veszprémi Járásbíróság határozatával szemben további fellebbezésnek nem volt helye, a bírósági döntéssel a rendőrségi határozat jogerőssé és végrehajthatóvá vált. Mindezek alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vont a jogorvoslati lehetőségét maradéktalanul kimerítette. Az ügyben nincs folyamatban semmilyen felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, továbbá perújítás sem került kezdeményezésre.

A Veszprémi Járásbíróság tértivevényes levélben küldte meg a határozatát, annak kézbesítése 2017. október 3-án történt meg, így az alkotmányjogi panasz benyújtása a törvényben meghatározott határidőben történt.

[REDACTED] a szabálysértési ügy eljárás alá vontjaként érintettnek minősül az ő szabálysértési felelősségét megállapító bírósági döntésben.

Megbízóm tisztességes eljáráshoz fűződő joga olyannyira sérült, hogy ennek hiányában a szabálysértési felelősségre vonására sor sem került volna, vagyis az őt ért alapjogsérelem a bírói döntésre érdemben kihatott. Önmagában az, hogy egy szabálysértési eljárásban az eljárás alá vont személy nem élhet a tisztességes eljárás jogával, ráadásul még egy bíróiig sem jut el, mert egy bírósági titkár szolgálai módon átmásolja a rendőrségi határozatban foglaltakat, felveti az igazságszolgáltatási út és ezzel a jogorvoslat értelmetlenségét, ami már önmagában képes erodálni a jogállami rendszert.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Megbízóm ügyében sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített szabály: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata (l. alább) egyértelművé teszi, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezés a szabálysértési eljárásra is vonatkozik.

A konkrét ügyben két jármű tolatás közbeni összeütközése volt a szabálysértési eljárás tárgya. A szabálysértési hatóság álláspontja szerint mindkét eljárás alá vont megvalósította a szabálysértést, és mindkettejüket külön-külön 20.000,- Ft-os pénzbírsággal sújtotta. Megbízóm kérte a meghallgatását, a másik eljárás alá vont, [REDACTED] azonban nem. Megbízóm arra hivatkozott, hogy mivel [REDACTED] egy olyan parkolóból tolatott ki, amelynek a kilátása nem volt biztosított (ugyanis közvetlenül egy bevásárlókocsi-tároló melletti parkolóhelyről indult, ráadásul ennek a tárolónak a teljes oldalsó felülete le volt fedve, így ha akart volna, akkor sem tudott kilátni onnan), a KRESZ 33. § (3) bekezdés alapján irányító személyt kellett volna igénybe vennie a tolatáshoz. Mivel [REDACTED] az irányító személy igénybevételét a tolatáskor elmulasztotta, megsértette a KRESZ rendelkezését, így mivel [REDACTED] szabálysértése korábbi időpontú, nem lehetséges, hogy a két járművezető egyszerre valósított meg szabálysértést. Azzal, hogy ugyanabban az ügyben mind az eljáró hatóság, mind a bíróság „részjogerőt” alkalmazott, a meghallgatást kérő, ezáltal a jogorvoslati jogával élő eljárás alá vont rosszabb helyzetbe került, mint a jogorvoslattal nem élő eljárás alá vont, ráadásul így nem volt mód a hivatkozott szabálysértés, az irányító személy igénybevételének az elmulasztását megítélni. Megbízóm hiába készített a helyszínen fényképfelvételt, az eljárásban annak ellenére nem csatolhatta ezt bizonyítékként, hogy a fényképfelvételt a szabálysértési hatóság elé tárta. Tisztességtelen az az eljárás, amelyben az eljárás alá vont a részjogerő következtében eljárás alá vont helyett a tanú pozíciójába került. Nem tekinthető tisztességes eljárásnak az, ha a Megbízóm által jelzett szabálysértést, ami az ügy szempontjából alaptól kizárta volna a két eljárás alá vont egyidejű szabálysértését, sem az eljáró hatóság, sem az eljáró bíróság még csak nem is vizsgálta, ezáltal az eljárás alá vont Megbízóm felelősségének kiiktatására vonatkozó védekezését még csak el sem bírálták. Az, hogy sem a hatóság, sem a bíróság nem foglalkozott Megbízóm védekezésével, az indokolási kötelezettségük elmulasztását is jelenti. Az eljárás alá vont védekezésének az eliminálása tisztességtelen, mivel az eljárás alá vont által felajánlott, de elutasított indítvány indokolása az érdemi döntésben éppen a tisztességes eljárás garanciája, e nélkül nem lenne értelme bizonyítási indítványokat tenni, hiszen az eljárás alá vont hiába járna el ekként, ha az eljáró hatóság és bíróság nem lenne köteles legalább a döntése indokolásában kifejtteni az álláspontját az általa elutasított bizonyítás vagy védekezés tekintetében.

Megítélésem szerint, ha a két, eljárás alá vont személy együttes szabálysértési felelőssége kerül megállapításra, úgy az egyik eljárás alá vont által előterjesztett jogorvoslati indítvány nyilvánvalóan kihat a másik eljárás alá vont személyre, a döntés jogorvoslattal meg nem támadott rendelkezésére, mert e nélkül valójában értelmetlenné válik a jogorvoslat intézménye. Tisztességtelen az az eljárási mozzanat, amely a határozat jogorvoslattal meg nem támadott rendelkezését jogerőre emelkedettnek tekintette. Tisztességes eljárásban ugyanis nem lett volna lehetséges, hogy a határozat jogorvoslattal meg nem támadott rendelkezése jogerőre emelkedhessen. Ennek következtében sem az eljáró szabálysértési hatóság, sem a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy a jogerőre emelkedett szabálysértési döntést „érintse”, vagyis a jogorvoslat tartalmi funkciója is sérült. Az, hogy ebben a konkrét eljárásban, egyazon ügyben ugyanaz a személy előbb eljárás alá vontként és ennek eredményeként szabálysértés elkövetőjeként, valamint tanúként is jelen volt, mind a hatóság, mind a bíróság részéről a szabálysértési jog alaptörvény-ellenes alkalmazása, ami a tisztességes eljárás alapkövetelményeit sem teljesíti.

Egészen elképesztő megoldást választott a szabálysértési hatóság: az 19801/515-1/2017. szabálysértési határozatot visszavonta az 19801/515-8/2017. számú határozatában, tehát a teljes határozatot, vagyis a [REDACTED] vonatkozót is. Nem módosított a szabálysértési hatóság, hanem a visszavonásról döntött. Mivel a visszavonás dátuma nem derül ki a határozatból (iktatószáma sincs!), de a visszavonásnak jóval előbb kellett történnie, mint az ügyben megtett további eljárási mozzanatoknak (pl. Megbízóm meghallgatása), nem értelmezhető, hogy a visszavont határozat miként tudott „részjogerőre” emelkedni az ügyben, amikor mindkét eljárás alá vontra vonatkozóan egy határozat született... Az eljáró bíróság egyáltalán nem észlelte a kifogásban is hivatkozott anomáliát, amelynek eredményeként súlyosan sérült Ügyfelem tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

Az Alkotmánybíróság legutóbb a 8/2017. (IV. 18.) AB határozatában vonatkoztatta a büntetőjogi gyökerű alkotmányos alapelveket a szabálysértési eljárásra is:

[26] 2.1. Az Alkotmánybíróságnak következetes a gyakorlata a tekintetben, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt, egyes büntető anyagi jogi, illetve eljárásjogi gyökerű alkotmányos alapelvek érvényesülési körét nem szűkíti le a szorosan vett büntetőjog területére, hanem esetről esetre mérlegeli, hogy a konkrét ügyben vizsgált jogszabályok a széles értelemben vett jogi felelősségi rendszer olyan elemei-e, amelyek alkalmazásakor

preambuluma „[a] társadalmi együttélés általánosan elfogadott szabályait sértő vagy veszélyeztető, a bűncselekményként történő büntetni rendelkezéshez szükséges kockázatokkal és veszélyességgel azonban nem rendelkező kriminális cselekmények elleni hatékony fellépés” biztosításában határozza meg a törvényi szabályozás célját. Az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy „[a] Szabs.tv. mind felelősségi dogmatikájában, mind az eljárás szabályozásában büntetőjogi és büntető eljárásjogi megoldásokat alkalmaz. (Pl. A Szabs. tv. 29. §-a kimondja, hogy a szándékosság és a gondatlanság, a kísérlet, a felbujtó, a bűnsegéd, a hozzátartozó, a csoportos elkövetés, a nagy nyilvánosság fogalmára, valamint a büntethetőséget kizáró okokra a Büntető Törvénykönyvről szóló törvény által meghatározottakat a szabálysértésekre is alkalmazni kell. De ebbe a körbe tartozónak lehet tekinteni a halmazati büntetésre, az ismételt elkövetésre vonatkozó szabályozást, vagy a szabálysértési nyilvántartás szabályait is.)” Azáltal pedig, hogy a szabálysértéseket kriminális cselekményként értékeli, a Szabs. tv. az új szabályozást a „bagatell” büntetőjog irányába mozdította el. [38/2012. (XI. 14.) AB határozat, ABH 2012, 185, 194-196.]

[48] A szabálysértési jog jogrendszerben elfoglalt helyének meghatározása azért különös jelentőségű, mert irányt mutat az Alkotmánybíróság számára arra vonatkozóan, hogy valamely szabálysértési rendelkezés alkotmányossági vizsgálata során mennyiben alkalmazandók az alkotmányos büntetőjogból, azaz a büntetőjog alaptörvényi garanciáiból származó követelmények. A szabálysértési jog és a büntetőjog szoros összefüggésére, továbbá a szabálysértések és a szabálysértési eljárás kriminális jellegére tekintettel a szabálysértési kódex egyes rendelkezéseinek felülvizsgálata során az Alkotmánybíróság alkalmazza a büntetőjog Alaptörvényben rögzített garanciáiból fakadó követelményeket.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az eljáró bíróság nem biztosította Megbízóm számára a tisztességes eljárást, mert egyrészt a 2017. augusztus 1-jei jogorvoslati kérelmében felajánlott védekezést nem értékelte, másrészt a részjogerőre vonatkozó értelmezés önmagában is kizárta, hogy a tárgyi ügyben az eset valamennyi körülményére figyelemmel születhessen döntés. Az eljáró bíróság nem biztosította a tisztességes eljárást Megbízóm számára, és ezzel számára az Alaptörvényben biztosított jogát sértette meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Megbízóm nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntés végrehajtásának a felfüggesztését.

érvényesülnie kell az alapelveknek. Az Alkotmánybíróság az értékelés során tehát nem a formális természetű jogági besorolást tekinti döntőnek, hanem az érintett jogszabály tartalmából, funkciójából indul ki. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a büntetőjogi gyökerű alkotmányos alapelveknek érvényesülniük kell az olyan - más jogágba sorolt - eljárások tekintetében is, amelyek valamely jogellenes magatartás szankcionálására irányulnak és preventív, valamint represszív jellegű jogkövetkezmény alkalmazásával zárulnak. [Lásd különösen: 19/2009. (II. 25.) AB határozat, ABH 2009, 146, 152-154, 157.] Az Alkotmánybíróság legutóbb a 30/2014. (IX. 30.) AB határozatban foglalta össze és erősítette meg ebbéli álláspontját a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, valamint az ártatlanság védelme tekintetében, megállapítva, hogy az említett rendelkezések által felölelt alkotmányos garanciarendszer nem csupán a szoros értelemben vett büntetőjog (hard core of criminal law) területére terjedhet ki, hanem például a szabálysértési, fegyelmi vagy versenyfelügyeleti (közigazgatási) eljárásokra is. [lásd: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [48]-[63]]

Ennek az alkotmánybírósági álláspontnak a kifejtése található a 31/2015. (XI. 18.) AB határozatban is:

[47] 3.1. Azt, hogy a szabálysértési felelősségre vonás erős szálakkal kötődik a büntető igazságszolgáltatáshoz, és „[a] szabálysértési felelősség - legyenek bár az elkövetett jogsértések igazgatásellenesek vagy kriminális jellegűek - alapvetően »bűnfelelősség«, azaz természetes személy múltban elkövetett jogsértésére válaszol, s a felróhatóság alapján meghatározott - represszív jellegű - joghátrányt helyez kilátásba”, elsőként a 63/1997. (XII. 12.) AB határozatban rögzítette az Alkotmánybíróság. (ABH 1997, 365, 371.) Ezt a gondolatmenetet a 176/2011. (XII. 29.) AB határozatban vitte tovább azzal, hogy a szabálysértési jogban a jogellenes cselekmények két fajtája különböztethető meg: az ún. közigazgatás-ellenes cselekmények és a kriminális cselekmények. „Akár közigazgatás-ellenes, akár kriminális cselekményről van szó, a szabálysértés a büntető anyagi jog talaján áll, s a felelősségi szabályok terén a büntetőeljárás egyes elemeiből építkezik.” (ABH 2011, 622, 625.) Ezt követően átfogó elemzését végezte el a 2012 áprilisában hatályba lépett szabálysértési szabályozásnak az Alkotmánybíróság a 38/2012. (XI. 14.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.). Rámutatott, hogy „[a] Szabs. tv. alapvetően változtatta meg a szabálysértés intézményének funkcióját, helyét a jogrendszerben.” (ABH 2012, 185, 194.) A Szabs. tv. az Abh. szerint kizárólag a „kriminális cselekmények” elleni fellépés eszközeként szabályozza a szabálysértést. A törvény

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panaszban szereplő személyes adatok nyilvánosságra hozatalához sem Megbízóm, sem én nem járulok hozzá.

Mellékelten csatolom az ügyben keletkezett iratokat.

Budapest, 2017. november 22.

Tisztelettel:

képv:
Dr. Perger Ágnes
ügyvéd

Dr. Perger Ágnes
ügyvéd
1093 Budapest, Lónyay u. 19. l.em. 1-2.
Tel.: (+36-1)266-7963, Fax: (+36-1)317-4212
Adószám: 52550757-1-43

Melléklet:

- meghatalmazás
- 19801/515-1/2017. szabs. határozat /Veszprémi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság/
- kérelem személyes meghallgatásra
- 19801/515-/2017. szabs. határozat /Veszprémi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság/
- kifogás
- 25.Szk.2714/2017/2. sz. végzés /Veszprémi Járásbíróság/